

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 grudnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-29, poz. 359 oraz z 1956 r. Nr 38, poz. 448) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 21 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadkach szczególnych, uzasadnionych względami branżowymi, właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą ustalić inne terminy inwentaryzacji, a także odrębną częstotliwość inwentaryzacji. W odniesieniu do przedsiębiorstw podległych centralnym zarządom (jednostkom równorzędnym) uprawnienia te przysługują dyrektorom właściwych centralnych zarządów (jednostek równorzędnych).

3. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), a w odniesieniu do przedsiębiorstw podległych centralnym zarządom (jednostkom równorzędnym) dyrektorowie właściwych centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) mogą udzielać zezwoleń podległym jednostkom na stosowanie inwentaryzacji ciągłej zapasów materiałów, towarów i wyrobów. Uzyskanie zezwolenia na inwentaryzację ciągłą zwalnia przedsiębiorstwo od przeprowadzania spisów w terminach określonych w ust. 1.”;

2) § 24 otrzymuje brzmienie:

„§ 24. 1. Ujawnione podczas inwentaryzacji niedobory materiałowe i towarowe spowodowane wypadkami losowymi,

jak również przekraczające normy branżowe ubytków naturalnych niedobory materiałowe i towarowe spowodowane innymi przyczynami, jeśli nie obciążają one osób odpowiedzialnych za ich powstanie — podlegają odpisaniu w myśl zasad ustalonych w branżowych planach kont.

2. Decyzje w sprawie odpisania niedoborów wydają:

- 1) dla przedsiębiorstw objętych przepisami uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 1047) — dyrektor przedsiębiorstwa;
- 2) dla pozostałych przedsiębiorstw państwowych — dyrektor przedsiębiorstwa do wysokości kwoty ustalonej przez właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) w porozumieniu z Ministrem Finansów, powyżej zaś tej kwoty — właściwy minister (kierownik urzędu centralnego), a dla przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi — prezydium właściwej rady narodowej;
- 3) dla jednostek organizacyjnych spółdzielczości — zarząd spółdzielni.

3. Jeżeli nie są ustalone i wydane we właściwym trybie normy branżowe ubytków naturalnych, wówczas odpisanie całości stwierdzonych ubytków następuje według zasad ustalonych w ust. 2”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: T. Dietrich